

Szanowny Panie Marszałku, Pani wice-marszałek, ekscelencjo!
Panie Prezesie,

Forum Duszpasterstwa Polonijnego zgromadził w sobie przedstawicieli duchowieństwa, sióstr zakonnych oraz świeckich z 14 krajów świata.

Rozpoczęliśmy częścią historyczną, przypominając sobie wielki wkład polskich duszpasterzy w kształtowanie patriotyzmu oraz udział księży kapelanów w walce o niepodległość naszej ojczyzny. Należy podkreślić szczególne zaangażowanie polskiego duchowieństwa w armii Hallera.

Dzieliliśmy się również wymianą doświadczeń *w usprawnieniu działań służących pogłębieniu patriotycznej tożsamości Polonii oraz Polaków na obczyźnie.*

Być może na początku powinniśmy się zapytać, czym jest patriotyzm?

Patriotyzm to umiłowanie, poszanowanie własnej ojczyzny. Postawa przejawiająca się w emocjonalnej więzi z historią, tradycją, ojczystym językiem, silnym powiązaniem z kulturą, czy nawet krajobrazem danego narodu, to również gotowość do służby, gotowość do poświęceń spraw osobistych, czasem nawet życia, bowiem ojczyzna traktowana jest jako wartość najwyższa.

Patriotyzm najpełniej realizowany jest poprzez **dbanie o kulturę, tradycję, język ojczysty a także kultywowanie pamięci o bohaterach narodowych, szacunek do całego dziedzictwa narodowego.** Szczególnie dziś wyraża się także poprzez stawanie na straży dbałości o dobre imię Ojczyzny – Polski.

Dwa dni temu pewna osoba stwierdziła w tym miejscu, że jesteśmy w świątyni polskiej demokracji. Być może należy dzisiaj zapytać?

Jak zatem możemy ożywić i wzmocnić działania służące pogłębieniu patriotycznej tożsamości Polonii oraz Polaków z Zagranicy?

Myślę, że w byciu dobrym człowiekiem;

- kultywowaniu pamięci o bohaterach narodowych;
- trosce się o dorobek gospodarczy, intelektualny, duchowy i kulturalny ojczyzny;
- znajomość historii Polski

Niech także pewną inspiracją staną się słowa Jana Pawła II wygłoszone 3 czerwca 1991 r. na lotnisku w Masłowie koło Kielc

"Oto matka moja i moi bracia". Może dlatego mówię tak, jak mówię, ponieważ to jest moja matka, ta ziemia! To jest moja matka, ta Ojczyzna! To są moi bracia i siostry! I zrozumcie, wy wszyscy, którzy lekkomyślnie podchodzicie do tych spraw, zrozumcie, że te sprawy nie mogą mnie nie obchodzić, nie mogą mnie nie boleć! Was też powinny boleć! Łatwo jest zniszczyć, trudniej odbudować. Zbyt długo niszczone! Trzeba intensywnie odbudowywać! Nie można dalej lekkomyślnie niszczyć! - mówił św. Jan Paweł II.

Także i nas żyjących na co dzień poza granicami Kraju nie mogą nie obchodzić sprawy Polski.

Bardzo emocjonalnie debatowaliśmy i rozważaliśmy na temat: „Obrona dobrego imienia Polski”.

Ten przepis wywołał olbrzymią burzę w wielu państwach świata.

Po latach nierównej i przegranej walki z mediami amerykańskimi, włoskimi, a także niemieckimi o nieużywanie tego rodzaju fałszujących historię i obraźliwych dla nas sformułowań Sejm przyjął ustawę w obronie dobrego imienia Polski.

Ale okazało się, że nam nie wolno bronić swego imienia. Nie wolno nam bronić niewinności Polski, że powinniśmy to przemilczeć i przyjąć pokornie, jak baranek idący na rzeź.

Oczywiście innym wolno się bronić z potężnym krzykiem i wrogim atakiem.

JAKO DOSZPASTERZE zawsze i wszędzie bronimy dobrego imienia Polski. Bronimy dobre imię naszego narodu, obojętnie jaki krzykliwy i potężny jest ten - kto nas atakuje. To jest nasz święty obowiązek.

Pamiętajmy co nas łączy:

Łączy nas niepodległa

Łączy nas język i kultura

Łączy nas wiara i miłość do ojczyzny

Łączy nas wspaniała historia i krew przelana Polskich bohaterów

Łączy nas przede wszystkim wspólna odpowiedzialność za przyszłość naszej Ojczyzny!

W tym miejscu chciałbym również podkreślić, że uczestnicy panelu z radością podkreśli dobrą współpracę z polskimi konsulatami i ambasadami. Za to jesteśmy im wdzięczni.

Biorąc pod uwagę olbrzymi wkład polskich księży i sióstr zakonnych na emigracji, zwracamy się z prośbą aby Forum Duszpasterzy było stałym punktem wszystkich Zjazdów Polonii Świata.

Forum Duszpasterzy zwraca się również z prośbą do Rady Polonii Świata, aby w statutach Rady było odniesienie do wartości chrześcijańskich, które łączą zdecydowaną większość uczestników.

Na zakończenie chciałyśmy serdecznie podziękować ks bp Wiesławowi Lechowicz za opiekę nad polonijnym duszpasterstwem oraz jego niesamowitą dyspozycyjność pod tym względem.